

Mn. Joan Cabot i Barbany.

PARRÒQUIA

**Un fill del poble
ordenat
prevere,
aquest any 93**

Quan les ordenacions presbiterals eren molt nombroses, solien fer-se en grup. Uns dies després de rebre l'orde del presbiterat, el nou capellà celebrava la primera Missa a la seva Parròquia. Era una festa molt lluïda i s'ampliava amb un àpat, on eren obligats els parlaments emotius i les recomanacions al que acabava de ser ordenat.

Ara és diferent. Les ordenacions no són massives, ni de bon tros, com ho eren anys enrera. És precisament per aquest motiu que adquireix més relleu el fet que sigui un sol jove que s'ordini. Adquireix tant o més relleu que la mateixa Missa nova. Això va succeir el diumenge, 17 d'octubre, a la Parròquia de Sant Sebastià, del barri de Verdum, de Barcelona. Un jove de Santa Eulàlia de Ronçana, en Joan Cabot Barbany, per la imposició de mans del Bisbe de Barcelona, Ricard Mª Carles, rebia el sagrat orde del presbiterat. Fou una celebració vibrant i emotiva, d'aquelles que deixen petjada. Feia més d'un segle que del poble de Sant Eulàlia no sortia cap vocació al sacerdoci. Dos Bisbes més, molts preveres i diaques, i moltíssima gent d'arreu van participar en aquella festa, convidats per en Joan.

També, fa molts anys, en una Missa nova, hi fou convidat el mestre Carles Riba. Algú dels presents recorda, perquè així ho va escriure en un seu llibre, que a l'hora de la sobretaula li tocà parlar i ho féu d'aquesta manera: Estic gestant una obra «que escric amb molt turment». Es referia a l'oratori de «Llàtzer, el ressuscitat». Explicà